

[Sønderby]

fællesskab, men så kan vi på den anden side sige, at vi på en række områder har hjulpet de nordiske lande med at få fordele inden for EF. Jeg tænker særlig på undervisningsministerens Erasmusprojekt, hvor de nordiske lande også er kommet med. Men på nogle områder har vi kunnet tage fat på tingene. Hvad angår miljøbeskyttelse, arbejdsmiljø og forbrugerbeskyttelse, har vi været foregangsland. Vi har påvirket udviklingen i positiv retning og vil fortsætte med det, ligesom de nordiske lande har været forrest i samarbejdet med de tidligere Østlande, særlig Estland, Letland og Litauen. Og vi kan vel nok sige, som jeg tror hr. Anker Jørgensen også sagde, at de nordiske lande både i Nordisk Råd og på regeringsplan har været medvirkende til, at de fik deres selvstændighed.

I det nye Europa vil flere nordiske lande i EF kunne styrke den nordiske indflydelse og påvirkning i Europa. Men selvfølgelig er jeg enig med ministeren for nordisk samarbejde i, at vi nok ikke skal lave blokpolitik; vi skal formalisere og snakke om tingene, men lave blokpolitik tror jeg ikke vi skal.

Den beretning, vi drøfter i dag, beskæftiger sig i allerhøjeste grad med den udvikling, men den omhandler folketingsåret 1990-91, og derfor er noget af det historie. Det er måske ikke så spændende, fordi udviklingen går meget stærkt, og det er jo fremtiden, vi skal kigge på.

Men jeg har da glædet mig over, at Fremskridtspartiet i deres betænkning bidrag har skrevet, at det nok er det mest aktive og politisk interessante år, der har været i Nordisk Råd. Det vil også vise sig i fremtiden, at der stadig væk er brug for Nordisk Råd, for debatten er jo startet på en række felter.

Indsatsen har i stort mål været med til at præge udviklingen ved de forslag, der er gennemført, men også med det kendskab, vi har fået til hinanden gennem arbejdet i præsidiet og i forskellige udvalg. Det er vigtigt, at vi kender hinanden, at vi kan tale sammen og drøfte ting både formelt og uformelt.

I den senere tid har vi også i Nordisk Råd knyttet tættere kontakt til andre områder, jeg tænker her på Europarådet, EF og andre internationale organer.

Ministerrådets arbejdsprogram »Norden i Europa 1989-1992«, som hører til det beretningsår, vi taler om, har været et udmærket arbejdsprogram.

Præsidiets opfordring til de nordiske statsministre om at sikre det formelle nordiske samarbejde i form af en klausul i EØS-aftalen lykkedes også, og vi håber, som ministeren for nordisk samarbejde lige har sagt, at den kan blive endeligt godkendt og træde i kraft i 1993.

Men dér, hvor vi i beretningsåret har ydet den største indsats, er nok i forhold til de baltiske lande. I oktober vedtog ministerrådet et arbejdsprogram for indsatsen i Baltikum med oprettelse af informationskontor i hvert af de tre baltiske lande samt stipendieordninger, der sikrer, at unge fra de baltiske lande kan få op til 6 måneders uddannelse i Norden. På sessionen havde vi også besøg af præsidenterne, og vi brugte hele fredagen til at snakke om de baltiske lande.

Inden for vores egen organisation har vi i perioden også forsøgt at gøre det bedre, og det skal vi fortsætte med. Det forslag, der er kommet fra organisationskomiteen, har været drøftet meget, og det arbejder vi videre med. Vejen fra idé til handling skal gøres kortere, og vi skal koncentrere os om færre sager, men til gengæld sikre, at de sager, vi tager fat på, også føres ud i livet. Det gælder både herhjemme og i de andre nordiske lande. Jeg er glad for de bemærkninger, der kom både fra hr. Anker Jørgensen og fra ministeren for nordisk samarbejde vedrørende Den Nordiske Investeringsbank og kapitaltilførsel til Den Baltiske Investeringsbank. Dér skal vi skubbe på i nogle af de andre lande.

Ønskerne fra mange sider om et øget samarbejde om Østersøen, som vi også har drøftet her i Folketinget, behøver ikke at føre til, at vi skal oprette nye organer til at stå for dette. Vi har et udmærket organ i Nordisk Råd, og vi har, som flere har været inde på, også taget initiativ i Nordisk Råd til at være koordinator for samarbejdet rundt om Østersøen, så dér mangler vi ikke ekstra organer. Jeg mener, at det også kunne være en opgave for Nordisk Råd.

Som sagt har det været et aktivt år, et interessant år, som også vil bidrage til øget aktivitet i fremtiden, måske en anderledes aktivitet, men i hvert tilfælde ikke mindre. Ministerrådets forslag vedrørende fremtiden, som skal behandles i Helsingfors, lægger også op til en omprioritering af rådets ressourcer.

Værdien af Nordisk Råds arbejde kan ikke kun måles i de penge, vi investerer i Nordisk